

Sonet satiric

Mihai Eminescu

Pișcată-ți este mâna ta de streche,
De miști în veci condeiul pe hârtie –
Durează-un șir sau fabrică o mie:
Cuvinte-nouă or fi, dar blaga veche.

Ce are-n gând un om, aceea scrie,
Nimica nou tu n-ai de spus, Ureche,
Cu Pantazi fiind pe veci pereche,
Tu izvodești, cel mult, ce dânsul știe.

Ți-asemăn fruntea unei vii paragini
Și vânt și pleavă sunt a tale scrieri,
De zei lipsite, vai! a tale pagini.

Zadarnic paiul sec al minții-l trieri,
Drapându-i golul ei cu reci imagini:
Nimic nu iese dintr-un dram de crieri.